

Urbanetz-Vig Margit hívja fel a figyelmet ebben a vírusjárvánnyal terhelt nehéz időben

H.I.F.Biber Védőangyal

c. szólószonátájára.

A felvételt Darko Pleli készítette a bécsi Bencés templomban, azaz a "Schottenkirche"-ben. A fenti kotta elején látható az a rézkarc, mely a Védőangyalt ábrázolja, amint egy gyermeket kísér. Erről kapta ez a *Passacaglia* a "Védőangyal" becenevet.

<https://youtu.be/t16UTAMGyjo> (8:57)

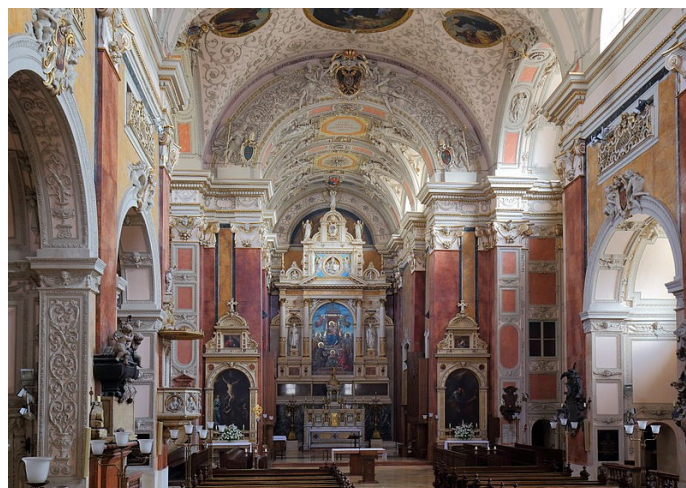
Heinrich Ignaz Franz **Biber** (1644-1704) – akit a zenetudósok a XVII. század Paganinijének is neveznek – Észak-Morvaországban született, de Salzburgban Max Gandolf Graf Kuenburg hercegérsek muzsikusaként élte le életét. Neki ajánlotta 15 Mysterien szonátáját, hegedűre basso continuo kísérettel (a hegedű 15 különböző hangolásában), melyek becenevüket a szonáták előtti rézkarctól kapták: Rózsafüzér szonáták.

A Rózsafüzér imádság a középkortól terjedt el, 3 ciklusa van: örömteljes, fájdalmas- és dicsőséges rózsafüzér. Minden ciklus imáiban 5 különböző titkot (misztérium) fűznek be. A kéziratban a 15 szonáta után a 16. egy hegedűszóló: Passacaglia található. (Biber ebben is újtó volt, ez a hegedűirodalom legelső szólódarabjai közé tartozik.) A kéziratban a kezdet előtti rézkarcon egy angyal kézen fogva kísér egy gyermeket, ezért ezen a néven terjedt el: Őrangyal vagy védőangyal szonáta.

A Passacaglia egy ostinato basszusra épülő darab. A barokk zeneirodalomban nagyon népszerű volt a lefele lépegető, 4 hangból álló (fél skála) ostinato. Ez a négy hang: g-f-esz-d ebben a szonátában 64-szer ismétlődik meg díszítésekkel, akkordokkal variálva. Mint az élet, hol zajosabb, hol nyugodtabb, hol fenn, hol lent. A zenetudósok, ezt a lefelé lépegető ostinato-t pedig a mellettünk lépegető őrangyallal magyarázzák.

A bécsi Bencés templomot (képeinken), azaz a "Schottenkirche"-t 1155-ben alapították, pont az akkori városfal mellett (alsó és felső képen).

Urbanetz-Vig Margit hegedűművész a nyolcvanas években kezdett el foglalkozni a barokk hegedűvel, miután kölcsönkapott a Bécsi Zeneakadémiától egy viola d'amorét. A salzburgi Carolino Augusteum Museumban elég sok viola d'amore található, többek között 1697-ben, 1703-ban-készült hangszerek Johann Schorn hangszerkészítőtől. Gyönyörű hangjuk van. Azért is volt érdekes Heinrich Ignaz Franz **Biber** *Partitá*ját megszólaltatni egy ilyen

hangszeren, mert abban az időben Biber Salzburgban élt és mindenki úgy tudta-gondolta, hogy Ő is valószínűleg játszhatott ezeken a hangszereken. A viola d'amore-kat napjainkban már kevesen használják. Éppen ezért alakult meg a Viola d'amore Society of America harminc évvel ezelőtt, hogy felélesszék a hangszer kultúráját.

Urbanetz-Vig Margit és a viola d'amore

*

A képek forrása: [Képtalálatok - Schottenkirche Wien](#) és Fidelio